

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimțământul celuilalt părinte?

În temeiul legislației belgiene, dreptul de a schimba locul de reședință al unui minor intră sub incidența autorității părintești. În consecință, numai titularul (titularii) autorității părintești asupra copilului este (sunt) autorizat (autorizați) să schimbe locul de reședință al acestuia.

În principiu, indiferent de statutul părinților, indiferent dacă aceștia locuiesc sau nu împreună, aceștia exercită autoritatea părintească în comun în interesul copilului (în conformitate cu articolele 373 și 374 din Codul civil).

Cu toate acestea, în ipoteza unei separări a părinților, este posibil să se solicite pe cale judiciară o derogare de la principiul exercitării în comun a autorității părintești. Din acel moment, exercitarea autorității părintești încredințată unuia dintre părinți în baza unei hotărâri judecătorești va fi considerată exclusivă. În cazul exercitării exclusive a autorității părintești, acest lucru poate conduce la încredințarea către părintele care este titularul acesteia a tuturor prerogativelor autorității părintești, inclusiv alegerea locului de reședință al copilului; prin urmare, copilul poate fi deplasat într-un alt stat fără consimțământul celuilalt părinte. În acest caz, părintelui care nu beneficiază de autoritate părintească comună i se poate acorda totuși dreptul la relații personale cu copilul. Cu toate acestea, instanța poate adapta exercitarea exclusivă a autorității părintești stabilind, pentru anumite decizii cu privire la copil, excepții care necesită consimțământul celuilalt părinte. Alegerea reședinței copilului poate fi una dintre aceste decizii care trebuie luate în comun în cadrul exercitării exclusive a autorității părintești de către unul dintre cei doi părinți.

În plus, trebuie notat faptul că, în cazul în care copilul face obiectul unei decizii de protecție (*décision protectionnelle*) care implică o modificare a modalităților de exercitare a autorității părintești, această decizie de protecție prevalează. Astfel, este posibil ca niciunul dintre cei doi părinți să nu aibă dreptul să deplaseze copilul într-un alt stat.

2 În ce condiții este necesar consimțământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

În cazul în care autoritatea părintească este exercitată în comun de cei doi părinți, consimțământul ambilor părinți este necesar pentru schimbarea locului de reședință al copilului comun.

În cazul în care autoritatea părintească este exercitată exclusiv de către unul dintre părinți, însă cu o excepție pentru anumite decizii, cum ar fi alegerea reședinței copilului, consimțământul celuilalt părinte este necesar. Cu toate acestea, în ceea ce privește terții de bună-credință, există o prezumție de acord parental.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

În absența unui acord între titularii autorității părintești cu privire la locul de reședință al copilului comun, instanța competentă teritorial va fi cea care va avea responsabilitatea de a autoriza sau nu deplasarea copilului într-un alt stat.

Instanța competentă poate fi sesizată *a priori* de către unul dintre cei doi părinți care exercită în comun autoritatea părintească în anticiparea unei decizii care nu beneficiază de acordul acestuia. De asemenea, unul dintre cei doi părinți care exercită în comun autoritatea părintească are posibilitatea să introducă un apel *a posteriori* în vederea contestării unei decizii deja luate de către celălalt părinte.

4 Se aplică aceleași norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistență medicală, vacanță etc.) și pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizați formularele de consimțământ relevante.

În cazul în care autoritatea părintească este încredințată unui singur părinte, doar părintele titular al autorității părintești poate deplasa temporar copilul într-un alt stat pe perioada vacanțelor.

Părintele care nu exercită autoritatea părintească asupra copilului, dar are dreptul la relații personale cu acesta nu va putea să deplaseze copilul în străinătate decât cu acordul prealabil, scris, al titularului autorității părintești sau cu o autorizare expresă a instanței competente.

În cazul în care autoritatea părintească este exercitată în comun și nicio decizie nu reglementează aspectul locuinței copilului, fiecare părinte are dreptul să călătorească cu copilul în străinătate. Cu toate acestea, locul de reședință al copilului nu poate fi modificat.

În cele din urmă, atunci când o decizie judecătorească reglementează detaliile privind locuința copilului, fiecare părinte are dreptul să călătorească cu copilul numai în perioada în care copilul locuiește cu acesta, cu excepția cazului în care acest lucru este interzis în mod expres de către instanță.

Cu toate acestea, în ultimele două cazuri, s-ar putea dovedi oportun pentru părintele care călătorește cu copilul să fie în posesia unei autorizații de călătorie semnate de către celălalt părinte, pentru a evita dificultățile care ar putea surveni.

Ultima actualizare: 10/01/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.